

UZASADNIENIE

Powód (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luksemburgu wniósł o zasądzenie od pozwanego J. G. kwoty 496,80zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności przejął od C. P. S.ą. w W. wierzytelność w stosunku do pozwanego z tytułu umowy abonamentowej.

Pozwany na rozprawie w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 03.07.2012r. strona powodowa na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z (...) S.A. w W. nabyła prawa i obowiązki wynikające z umowy zawartej z pozwanym. Z częściowego wykazy wierzytelności wynika, że przelew wierzytelności dotyczy należności P. wymienionych w fakturach z dnia 05.07.2008r.

Dowód: z umowy z dnia 03.07.2012r. – 13-14,

z wykazu wierzytelności – k.19

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie nie zasługuje na uwzględnienie gdyż uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 513 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Przyjmuje się zatem, że sytuacja prawna dłużnika po przelewie wierzytelności nie powinna ulec pogorszeniu. Cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta). Poza tym dłużnik może wysunąć przeciwko nabywcy wierzytelności zarzuty osobiste (np. zarzut przedawnienia, jeżeli nastąpiło ono po przelewie i powzięciu przez dłużnika wiadomości o dokonanym przelewie; zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 887, a także wyrok SN z 16 maja 2003 r., I CKN 372/01, LEX nr 80246).

Zarzutami dłużnika są wszelkie środki obrony, które mogą być przez niego zastosowane zarówno poza procesem, jak w procesie, a które wpływają na istnienie, zakres albo skuteczność cedowanej wierzytelności. Zarzuty mogą całkowicie niweczyć prawa cesjonariusza albo jedynie wstrzymywać możliwość zrealizowania wierzytelności na określony czas. W każdym wypadku podniesienia zarzutu dłużnik ponosi ciężar jego udowodnienia. Podstawą zarzutów dłużnika są stosunki prawne, z których wynikają dla niego prawa skierowane przeciwko cesjonariuszowi bądź też skuteczne względem cesjonariusza na mocy szczególnego przepisu ustawy (np. art. 513 k.c.). Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 4.09.2003r. IV CKN 430/01, który stwierdził, że wstąpienie przez osobę trzecią w prawa wierzyciela nie pogarsza sytuacji dłużnika ponieważ przysługują mu wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy (art. 513 § 1 k.c.). Dotyczy to również zarzutu przedawnienia, które nie ulega przerwaniu wskutek przejścia wierzytelności na inną osobę. Zmiana dotyczy bowiem strony podmiotowej a nie treści wierzytelności nabytej przez osobę trzecią.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że pozwany słusznie zarzucił, że należności wynikające z faktur będących podstawą do wystawienia częściowego wykazu wierzytelności, są przedawnione. Sąd uznał zarzut pozwanego za uzasadniony i stwierdził, że roszczenie uległo przedawnieniu. Umowy

bankowe w większości przypadków, jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przedawniają się z upływem 3-letniego okresu liczonego od dnia, kiedy roszczenie stało się wymagalne a zatem umowa powinna być zrealizowana. Ostatnia z faktur wyznacza termin płatności na dzień 05.03.2009r. a zatem dnia 06.03.2013r. wierzytelność ta uległa przedawnieniu, skoro pozew został złożony dnia 10.05.2013r.

W tych okolicznościach powództwo należało oddalić.